

S. Pereslegin: Logika speciální operace - plány, chyby, závěry, prognózy

- CZ24 News | 29. listopadu 2023

RUSKO / UKRAJINA: Ruská armáda udělala při svých akcích na Ukrajině mnoho chyb, ale ve srovnání s NATO nejsou tak fatální.

Za současnými zprávami je velmi obtížné dívat se na speciální operaci Ruska na Ukrajině jako na jednotný proces řízený vnitřní logikou. A tato logika často není zřejmá. „Svobodnaja Pressa“ požádala Sergeje Pereslegina, známého prognostika a vojenského historika, aby objasnil pozadí současných událostí.

“SP”: Sergej Borisovič, pomozte nám pochopit logiku speciální operace v celém jejím průběhu. Předpokládám, že mnohé její významné momenty jsou pro širokou veřejnost stále nejasné....

- Analýzu je třeba začít tím, že na Ukrajině již téměř dva roky probíhá poziční konfrontace. Vojenská historie nám říká jednoduchou věc: taková poziční fáze je vždy reakcí na to, že skutečná situace se ukázala být jiná, než si ji představovali na začátku konfliktu. Mysleli si jedno, ale ukázalo se to úplně jinak. A skutečnost, že obě strany jsou k tomu současně nepřipraveny, vede k poziční patové situaci. Proto je třeba v první řadě poznamenat, že obě strany nebyly připraveny na to, co se ukázalo, protože obě očekávaly úplně jiný konflikt.

Druhá věc. Hovoříme-li konkrétně o Rusku, před zahájením SVO došlo buď k selhání zpravodajských služeb, nebo, což je mnohem pravděpodobnější, k selhání interpretace zpravodajských údajů. Aby bylo jasné: rozvědka podává určité primární informace, které interpretují rozhodovací orgány na velitelstvích. V tomto případě operace vycházela z předpokladu, že nepřítel nebude vůbec bojovat, nebo alespoň nebude klást vážnější odpor. Proto nikdo v zásadě neplánoval dlouhé bojové operace. A původně SVO ani nebyla koncipována jako blitzkrieg, ale jako něco docela letmého - něco jako německý úder na Dánsko v roce 1940, které Němci vyřadili z války za 24 hodin. Přitom, pokud vím, mnozí rozvědčici tvrdili, že tomu tak nebude - Ukrajina bude bojovat a alespoň se pokusí zastavit naši ofenzivu. Ne že by je nebylo slyšet, ale věřilo se, že se podařilo posbírat poměrně slušné síly, zcela schopné zlomit případný demonstrativní odpor. A ano - demonstrativní odpor se podařilo zlomit, ale v té době začala Ukrajina mobilizaci.

Tady se stala druhá vážná chyba, protože nikdo nenaplánoval dlouhou vojenskou kampaň, která by trvala alespoň dva nebo tři týdny. V souladu s tím nebyl dostatek prostředků a sil k tomu, aby se situace dokončila ve schématu bleskové války, když to ještě bylo možné. Rozsah operace byl velký a počáteční síly na ni stačily, ale nebylo možné živit SVO z hloubky: nepřítel se organizoval a kladl jakýsi odpor.

„SP: Dá se to nazvat rozptýlením sil?

- Ne. Je to právě nedostatek sil k napájení akcí předsunutých jednotek z hloubky týlu. Fyzický nedostatek. Dostupné síly měly speciální operaci ukončit jedním úderem, ale na frontě se dějí všelijaké věci. Nepodařilo se to. A na druhý úder už síly nebyly. Zatím se všechno zdá být jasné. Zároveň je zde méně zřejmý bod, který znám od lidí, kteří se zúčastnili první fáze SVO. Mnozí lidé říkali, že ještě začátkem března bylo docela možné rozdrtit nepřítele i s dostupnými silami, ale toto „rozdrčení“ by vyžadovalo značné ztráty. V té chvíli ruské vojenské vedení ještě nepřepínalo mezi

speciální vojenskou operací s velmi malým množstvím krve na cizím území a plnohodnotnými, vážnými bojovými operacemi. A když bylo jasné, že výsledku by bylo dosaženo s velkými ztrátami, nepřistoupilo k ní. Nyní je jasné, že stávající dlouhý konflikt vedl k mnohem větším ztrátám, než by byly v tomto případě.

„SP: Uznali tuto skutečnost někteří z vojenských velitelů?

- Jedná se o neoficiální stanovisko, názor bývalých frontových důstojníků, kteří tam byli, který lze považovat za subjektivní. Říkali, že tam vládl pocit „my je rozdrtime!“, ale přišel rozkaz zastavit ofenzívu. Po zastavení ofenzívy se stala čtvrtá chyba – jednání jsme brali vážně a očekávali jsme, že v jejich důsledku získáme vše, co jsme chtěli získat během bojů. Zde musíme upřímně říci, že náš protivník – a nemluvím o Ukrajině, ale o Západě – od začátku považoval jednání výlučně za diverzní manévr na získání času. Po tom všem se ukázalo, že věci v Rusku nejdou podle plánu. A ještě několik měsíců jsme diskutovali o tom, zda je částečná mobilizace potřebná nebo ne, ačkoli se měla uskutečnit ještě před začátkem SVO. Začala až na podzim 2022 a ukázalo se, že velmi zaostává za skutečnými požadavky fronty. V té době však už začala poziční fáze a situace se v tomto momentě nedala změnit. Západ se zpočátku rozhodl, že všechno jde dobře, že se mu daří bojovat proti Rusku rukama Ukrajinců a že zapojením se do dlouhotrvající ozbrojené konfrontace se Západem Rusko určitě prohraje. Ti hloupější si byli jisti, že po řádném vyzbrojení a vycvičení ukrajinské armády bude možné uskutečnit pochod na Moskvu, ti chytřejší – počítali alespoň s přístupem k Azovskému moři, ale na Západě měli všichni vítěznou náladu. Nic z toho jim však nevyšlo.

Tím, že se Západ zapojil do ozbrojené konfrontace s Ruskem, si najednou uvědomil, že ani jemu se nedaří podle představ. Dlouhotrvající vojenská akce bez jakýchkoli pozitivních vyhlídek vůbec není to, v co naši protivníci doufali. Ano, ne hned jsme si uvědomili, že to není správný způsob boje, a na správnou cestu jsme se začali dostávat až na podzim 2022. Pak jsme přijali stávající realitu a začali jsme jednat v jejím rámci, bez iluzí. Bylo to bolestivé a frustrující, zejména po těžké porážce u Charkova a ústupu z pravého břehu Dněpru u Chersona, ale v té době si již ruské velení uvědomilo podstatu bojových operací a konalo zcela rozumně.

“SP: Přijetí reality, jak říkají psychologové ...

- Přesně tak. Ale pokud jde o Západ, který bojuje s Ruskem na ukrajinských polích, stále nedospěl ke správným závěrům. A stále si myslí, že opravou jedné, dvou či tří chyb se mu podaří rozdrtit poziční obranu – a to je naprosto nesprávné. To, co se nyní děje na Západě, je pomalé a bolestivé uvědomování si toho, co je. Tady mi nedá nepoznamenat, že při všech chybách ruských vojsk není situace západní koalice v tomto směru o nic lepší: letní ofenzíva ozbrojených sil Ukrajiny ukázala úplné selhání operačního systému velení NATO. Pokud bude aliance takto bojovat i v nadcházejících mnohem vážnějších konfliktech, nevěstí to pro ni nic dobrého. Vidíme naprosto negramotné řízení vojsk. Ano, není jim líto ukrajinských vojáků, ale to není důvod k porušování všech zákonů vojenského umění při uskutečňování operace. Ano, opakují, udělali jsme chyby, ale to, co NATO dělalo toto léto a na podzim, je nepřiměřené. K dnešnímu dni je obraz zhruba takový.

“SP”: Nezbytná je otázka - co bude dál? Co by teď měla naše armáda dělat, čistě z pohledu vojenské vědy?

- Nyní dělá činnosti, které by podle všech vojenských kánonů dělat měla. Výsledky strategických obranných sil za poslední dva roky jsou následující. Rusko nikdy – nikdy! – ani dříve, ani nyní nemělo armádu motivovanou k vojenským akcím proti Ukrajině; Nyní je situace jiná – máme armádu motivovanou bojovat proti Západu na ukrajinském území. Ale situace na Ukrajině je přesně opačná. V roce 2022 i v létě 2023 měla ve své armádě mnoho jednotek, které byly motivovány bojovat proti

Rusku - tyto jednotky však již neexistují, byly fyzicky zničeny. Současná ukrajinská armáda není vůbec motivována bojovat proti Rusku. Ano, vojáci OSU (viz Ozbrojených sil Ukrajiny) dokáží bránit své pozice, ale na rozdíl od Zelenského si uvědomují, že jejich země už prohrála. Jsou v armádě, jsou to vojáci - a chovají se tak, jak se patří. Ale jednání stran v poslední době jasně ukazuje, že ukrajinská armáda ztratila naději na pozitivní výsledek konfrontace. V této situaci musí ruská armáda zachovat tlak a čekat na moment, kdy dojde k nevyhnutelnému protažení poziční fronty. Potom se tato fronta zhroutlí, a to hned. V ideálním případě by naše armáda měla akumulovat rezervu a ve správný čas, na správném místě, které jsou známé jen generálnímu štábu, zasadit úder, který urychlí zhroucení fronty.

“SP: Jak brzy se něco takového může stát?”

- Možná už tuto zimu. Ale pokud se spolehneme na historické tradice a dostupné rytmy vojenských operací, vše skončí s největší pravděpodobností na podzim příštího roku, v době amerických voleb. První cyklus trvá obvykle do jednoho měsíce bojů, druhý cyklus trvá přibližně devět měsíců a toto bude třetí cyklus, který obvykle trvá dva a půl roku. Vzhledem k současné situaci na Ukrajině však nelze vyloučit ani „náhlou smrt“, tedy ukončení bojů v kterémkoli okamžiku.

[ZDROJ](#)